

4. **Sistemskolingvističke i sociolingvističke pretpostavke jezičnoga dodira**

Već je Weinreich (1953) upozorio da je terminološka neujednačenost i šarolikost u cjelokupnom području istraživanja jezičnih dodira i posuđenica u prvom redu posljedica strukturnih razlika među jezicima u dodiru. Stoga je i opis adaptacijskih strategija uvjetovan u svakom pojedinom slučaju konkretnim jezicima u dodiru, odnosno strukturom tih jezika. I naša analiza germanizama u govorima đurđevečke Podravine potvrđuje ovo pravilo. Naime, klasifikacija posuđenica na osnovu morfološkoga kriterija uvjetovana je korpusom empirijskih podataka tako da ne može imati status univerzalne klasifikacije.

No, ono što je zajedničko svim pojavnim oblicima fenomena *ljudski jezik* jest činjenica da je svaki ljudski jezik sustav znakova i pravila njihova kombiniranja. Za razliku od drugih znakovnih sustava, jedno je od njegovih osnovnih obilježja dvostruka artikulacija (Martinet 1968: 13-29). To obilježje predstavlja univerzalnu strukturnu pretpostavku jezičnoga posuđivanja i leksičke integracije. Međutim, kako je jezik kao znakovni sustav najuže povezan s *čovjekom* i njegovim postojanjem i djelovanjem, postojanje toga sustava i njegovih pojava oblika, uključujući i međusobne dodire, bolje se može objasniti uzme li se u obzir povijesni i društveni kontekst. Štoviše, upravo je taj kontekst preduvjet bilo kakvoga jezičnoga dodira, pa je njegov opis komplementaran sistemskolingvističkom opisu posljedica jezičnoga dodira.